

מחול המות

המות נגיע אל פתח ביתי, בגדו החרמש המונף,
ולצדו אשמדאי, הפרקליט השטן - לטל נשמותי בחטף.
המות, שבע-יום, יפהק ויאמר: "שתפי מחדד הקרניים,
פרט לנדון את מכסת חטאיו, ואני אנמנם קצת בינתיים."
גם אני אעצם את עיני בארשת של איש מיסר ואמלל
אך אכרה את אזני ואקשיב ברב קשב, ממתין לגזרת הגורל.

לפתע אקפץ ואצא מעורי, בגדי אחבק את מתניו
את זנבו הוא יניף וסביב צנארי יכרף בחפה את טלפיו
החוצה נפץ בסערת רגשות, במחול של שדים נסתחרר
בטפיפת בהונות ונקישת עקבים - שכל העולם יתעורר!
בצנחה של חדנה נזנק ונצלל אל תוך שלוליות חטאי
נתזים עליוזים של רפש יכתימו פניהם של אשתי וילדי,
אהובה נושנה שזנתה או זקנה תתחנן שענגן עוד אמצא בה
אך אני רק אצחק ואשליך לעברה צרור מעות שגנבתי מאבא.
בקתל חזיר מטגן בחמאה ננעץ את שנינו בלהט
נגהק בלי חשבון וננפח בלי בושה - שיצאו נא כלם מן הדעת!

ניצוץ של תשוקה לפתע יבליח בעין המזיד האדם
מכנסיו הוא יפשיל, יפשק עגבותיו וילחש: "בוא, קדש בי את סדום!"
אז אצחק ברשעות: "הוי, בפח שטמנת - נפלת, שטן מנגול!
את אוני הן מפני מזמן כבר גזלת - נותר רק איבר מדלדל."

מבקבוק יסורי חיש אחלץ את הפקק למזג לאורחי כוסותיים
והמות, עני, ימצמץ בעיניו וימלמל מבלי דעת "לח-יים..."
עד ששחר חור יפציע בלאט וקרן של אור מתגנבת
תמצא את שניהם שפורים ונבוכים בזרועות גוייתי הנרקבת.